

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.337/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Tóth Erika kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.130/2025/6. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a 2024. október 1. napjától 2024. október 31. napjáig terjedő időre 28.988 (huszonnyolcezer-kilencszáznolcvannyolc) forint megbízási díj megfizetésére kötelező rendelkezése tekintetében hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az alperes a felperesnek járó 724.700 (hétszázhuszonnégyezer-hétszáz) forint megbízási díj 2023. október 1. napjától a kifizetés napjáig járó, középárányosan számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére köteles.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.000 (tizenkilencezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. szeptember 1. napjától 2024. október 31. napjáig – a perrel érintett időszakban – a helységli Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete település¹, település² és település³ települések voltak. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoportot (a továbbiakban: KMB csoport) alakított ki a településli Rendőrőrs illetékességi területén,

amelybe a felperes működési körzete is beletartozott. A felperes körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, illetve a KMB csoport működési körzetén kívül is járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, átkísérések, elővezetés, előállítás, kísézőri tevékenység, rendezvénybiztosítás, csapatszolgálat) szolgálati feladatokat, amelyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 75 %-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében 2024. október 15. napján előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozat1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perrel érintett időszakra – összesen 26 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 753.688 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a megbízási díj jogalapját és mértékét is.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 753.688 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Az elbírálás során figyelemmel volt a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 2022. augusztus 12. napját, valamint a Hszt. 2023. február 1. napját követő változásaira. A keresetet a Hszt. 71. § (1) bekezdés a-c) pontját, (3)-(6) bekezdését, 102.§-át, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletét, a KMB szabályzat 2., 3.d., 15., 21., 22., 23., 24., 25., és 31. pontjait felhívva bírálta el, megállapítva, hogy a kereset a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megalapozott.

[5] Rögzítette, hogy az alperes nem vitatta a felperes kimutatását, amely szolgálati napokra lebontva tartalmazza, hogy a felperes mely napokon látott el a körzeti megbízotti beosztása mellett más, nem körzeti megbízotti feladatokat, továbbá a működési körzetén vagy a csoport körzetén kívüli szolgálati feladatokat. A csatolt iratok és a peres felek egyező nyilatkozata alapján megállapította, hogy felperes körzeti megbízotti működési körzetében és

azon kívül is eredeti szolgálati beosztása mellett, rendszeresen, hosszabb időn át ellátott járőrfeladatokat, miközben körzeti megbízotti feladatellátása alól nem került mentesítésre. Megállapította azt is, hogy felperesnek a munkáltató a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott; e külön parancsba adott szolgálati feladatok ellátása ezért nem tartozik felperes munkaköri leírás szerinti szolgálati feladatai közé, mivel ezek ellátásához parancsra nem lett volt szükség. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízottnak a járőrszolgálatot is a működési körzetén belül kell végeznie, ezzel szemben a felperes járőr feladatellátása rendszeresen és huzamosabb időn át nem igazodott a körzeti megbízotti működési körzetéhez. A felperes tevékenysége tehát mind területileg, mind tartalmában meghaladta a körzeti megbízotti szabályzat alapján a körzeti megbízott által végzendő feladatok körét. A felperes – a KMB szabályzat 21. és 22. pontjaival ellentétesen – nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen és a működési körzetén kívül látott el járőrszolgálatot, eredeti szolgálati beosztása ellátása mellett, ami többletfeladatnak minősül. A Kúria töretlen gyakorlatára utalva megállapította, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében foglalt szolgálati beosztás. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs jogi lehetőség. Jogellenes az a munkáltatói gyakorlat, amely a munkakör részének tekint egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását. A körzeti megbízotti csoport létrehozása a KMB szabályzat 3.d. és 15. pontjaiban foglalt szabályozás alapján nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, a felperes szolgálatteljesítési helye a körzeti megbízotti csoport működési körzetével nem bővült ki. A Kúria által kialakított gyakorlat értelmében a működési körzeten kívül végzett járőri feladatok hosszabb időszakon át történő rendszerszintű végzése a felperes beosztásához nem tartozó feladatkör ellátását jelenti és többletszolgálatnak minősül, amely alapján felperes megbízási díjra jogosult. A Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.323/2023/5. számú döntését felhívva hangsúlyozta, hogy a munkáltató 2022. augusztus 12-t követően is csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs törvényes lehetőség, ezért a felperes a KMB szabályzat módosítása után is megbízási díjra jogosult.

[6] A Hszt. 2023. február 1. módosítása vonatkozásában megállapította, hogy a Hszt. 102.§-t nem lehet úgy értelmezni, hogy a hivatásos állomány tagja ellentételezés nélkül lenne köteles minden feladatot ellátni, amelyre képzettsége, végzettsége alapján alkalmas. A Hszt. módosítás nem érintette a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontját, amely ezen időszakra vonatkozóan is rögzíti a megbízási díj fizetésére vonatkozó jogszabályi feltételeket. A peradatok alapján a felperes a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli és a csoport működési körzetén kívüli feladatait nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, huzamosabb ideig, napi rendszerességgel látta el, a beosztásához tartozó feladatai mellett ezért tartalmában és mennyiségében is többletfeladatot kellett ellátnia, amely alapján megbízási díjra a Hszt. módosítását követően is jogosult.

[7] A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, tekintettel annak jogszabályi mértékére és a felperes által ellátott többletfeladat mennyiségére, rendszerességére és folyamatosságára.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítéletnek a megbízási díj jogalapjára vonatkozó megállapításait vitatta, állítva, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) és (5) bekezdéseit, a 102. § (1) bekezdés b) pontját, a 163. § (1) bekezdését és a 267. § (1) bekezdését, valamint a KMB szabályzat 2. pont b) és c) alpontjait, a 44. és 50. pontját. Tévesnek tekintette azt a jogértelmezést, miszerint azzal, hogy a felperes járőrszolgálatot végzett beosztáshoz nem tartozó, megbízási díjra jogosító többletfeladatot látott el. Hangsúlyozta, hogy a KMB szabályzat módosítása annak 22. pontját hatályon kívül helyezte, ezzel egyidejűleg mind területileg, mind tartalmilag átalakítva a körzeti megbízott feladatait. A módosítást követően a KMB szabályzat 2. pont b) és c) alpontjai értelmében a körzeti megbízott feladatellátása nem korlátozódhat a működési területére, ezen alpontok szerinti feladatellátásra (rendőri jelenlét biztosítása, bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok végrehajtása stb.) a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén (nem csak a működési körzetében) köteles. Nem vitatva, hogy a körzeti megbízotti és járőri beosztás egymástól elkülönül, hangsúlyozta, hogy a járőri és a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó szakmai feladatok több azonosságot mutatnak, így a KMB szabályzat 2. pont b) és c) alpontjai szerinti feladatokat a körzeti megbízottnak a KMB szabályzat 44. pontja alapján a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló ORFK utasítás (Járőrszabályzat) szerint kell végrehajtania. A járőrözés ekként egy gyűjtő megnevezés, amely végrehajtása a körzeti megbízottnak is a feladata. E körben hivatkozott a KMB szabályzat 50. pontjára is. A felperes ezért a 2022. szeptember 1. és 2023. január 31. közötti időszakban a beosztáshoz tartozó, kötelező feladatokat látott el, nem pedig más beosztáshoz tartozó feladatokat.

[9] A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napját követő időszak kapcsán kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a megbízási díjra való jogosultság kógens feltétele, hogy a hivatásos állomány tagja szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lásson el, amely jelentős többletfeladatot jelent és nem eseti jellegű megbízáson alapul, továbbá azt eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi. Fent kifejtett álláspontja szerint azonban a felperes ebben az időszakban sem végzett szolgálati beosztásához nem tartozó (járőri) feladatokat, valamint a beosztáshoz nem tartozó feladatok tekintetében nem teljesült a rendszeresség, mint törvényi feltétel. Emellett a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) alpontja alapján

[10] a felperes köteles volt a beosztásából eredő és szolgálati beosztásához nem tartozó, de végzettsége, képzettsége alapján a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörébe tartozó, számára meghatározott szolgálati feladatokat ellátni. E körben hivatkozott a felperes munkaköri leírásában foglaltakra is.

[11] A 2024. október 1. és 2024. október 31. napja közötti időszak tekintetében hivatkozott arra, hogy a felperes keresete a Hszt. 163. §-a és 267. § (1) bekezdése szerint sem megalapozott, mivel az illetményt havonta utólag, a tárgy hónapot követő hónap ötödik napjáig kell a hivatásos állomány tagjának megfizetni. A Hszt. 267. § (1) bekezdés alapján a szolgálati panaszban a munkáltató intézkedés vagy annak elmaradása miatti jogsérelem

érvényesíthető, a szolgálati panasz benyújtásakor, azaz 2024. október 15-én csak a 2024. október 5-ig fizetendő, azaz 2024. szeptember havi illetményre történt munkáltatói intézkedés.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott: a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. A két beosztás (körzeti megbízott és járőr) feladatai elválnak egymástól. A Kúria gyakorlatára hivatkozva állította, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A Fővárosi Ítéltábla döntéseit felhívva hangsúlyozta, hogy KMB szabályzat módosítása nem érinti a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj igényt, míg a Hszt. 2023. február 1-i módosítást követően is – jelentős többletmunka esetén – jár a megbízási díj. Álláspontja szerint a felperes keresete 2024. október hónapra is megalapozott, figyelemmel arra, hogy a szolgálati panaszban véghatáridőt nem jelölt meg és az alperes csak 2025. január 20. napján bírálta el azt.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[13] A fellebbezés túlnyomórészt alaptalan.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, ezért a KMB szabályzat egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés]. Figyelemmel volt arra, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést nem vitatta. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket a 2022. szeptember 1. napjától 2024. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra igényelt megbízási díj jogalapja és mértéke vonatkozásában megfelelően alkalmazta, döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett; míg a pergátló akadállyal érintett kereseti követelésben marasztalásban az elsőfokú ítéletet nem találta megalapozottnak.

[15] Az alperes által megsértettként állított Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. A Hszt. 71. § (2) bekezdésének rendelkezései alapján az (1) bekezdés

szerinti szolgálati beosztás ellátására szóló megbízás történhet az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett vagy az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.; Kf.III.45.090/2021/4.) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a munkáltatónak az a joga, miszerint a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is utasíthatja, nem sértheti az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.

[16] Alapvetően találta a másodfokú bíróság az alperesnek azt a fellebbezési hivatkozását, hogy a járőri feladat a körzeti megbízotti szolgálati beosztáshoz tartozik. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4., Kf.III.45.083/2021/4.) úgy foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás egymástól különböző beosztások. Több határozatában rámutatott arra is, hogy amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, a járőrfeladatokat rendszeresen végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[17] A Hszt. vonatkozó rendelkezéseiből (2. § 4., 24., 25., 28., 31. pont) és a 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet 1. számú mellékletének 5. pontjában foglaltakból megállapítható, hogy a felperes szolgálati helye a perbeli időszakban a települési Rendőrőrs volt. A munkáltató által készített kinevezési okirat, valamint a munkáltató belső szabályzatai, utasításai, intézkedései ezt a szabályt nem írhatják át, ezzel nem lehetnek ellentétesek. Ugyanez vonatkozik a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire, amelyre szintén alaptalanul hivatkozott az alperes. Ugyanis az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1.§ (2) bekezdés d) pontja] vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így – a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontja szerint is – normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait.

[18] A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett, milyen illetékességi területen láthat el járőri, járőrszolgálati feladatokat. E szabályozás nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör feladatainak – akár átmeneti, akár tartós – ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszolgálati szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a fenti BM rendelet 1. § a)

pontjába és a 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását, a két beosztás munkaköri feladatai között minimális megkülönböztetést a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és a 25. pontja szerinti feladatok jelentik.

[19] A Jat. 23. §-ában foglalt közjogi szervezetszabályozó eszköz azonban a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119.§), valamint az illetmény meghatározására (154-162.§) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályainak sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései ezért nem teremtettek alapot a felperes munkakörének a járőri munkakör majd minden feladatával történő bővítésére.

[20] A Kúria gyakorlata (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.45.033/2022/6.) következetes abban is, hogy a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkör többletfeladatkénti minősítése a szolgálatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető. A felperes ellátott olyan mennyiségű, a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatot, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozza. A csatolt kimutatás részletes adatokat tartalmaz a perbeli időszakban a felperes által elvégzett tevékenységekről, és kellőképpen részletes az ellátott tevékenységi csoportok tekintetében ahhoz, hogy abból következtetni lehessen a felperes által ellátott feladatok mibenlétére. A perrel érintett időszakra az is egyértelműen megállapítható, hogy nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, lényegében minden hónapban végzett többlettevékenységet a felperes.

[21] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és a kimutatásban felsorolt egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[22] A 2023. február 1. és 2024. október 31. közötti időszak vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyes jogkövetkeztetésre jutott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban. A kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újrashabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt.

102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel ugyanis a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfeladataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulója az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indokolásában (Indokolások Tára 2025/3.) maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani. Mindezen jogszabályi előírásoknak és a – fellebbezésben sem vitatott – tényállásnak megfelelően az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes az érintett hónapokban a Hszt. 71. § (3) bekezdésében írt nem eseti jellegű, hanem rendszeres és jelentős többletmunkát végzett, ezért e kereseti időszak tekintetében is jogosult a megbízási díjra.

[23] A fellebbezésben vitatott, 2024. október 1. és 2024. október 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal kapcsolatban a másodfokú bíróság rámutat a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett VII.Kf.40.443/2021/6. számú ítéletének [22] bekezdéséből kiolvasható – a Kf.VII.45.197/2021/4. számú határozattal is megerősített – ítélezési gyakorlatra, melynek értelmében nem irányulhat a kereset olyan megbízási díjra, amelyet a felperes a panaszeljárás keretében nem igényelt és az alperes a panaszeljárásban nem bíralt el. A felperes a 2024. október 15. napján előterjesztett panaszában a havi megbízási díj kifizetését 2022. szeptember 1-től kérte, az igényérvényesítés végső időpontját nem határozta meg. A szolgálati panaszban kérteknek megfelelően az alperes a határozatában a felperes szolgálati panaszát egyértelműen – a panasz benyújtásának időpontjára nézve – 2022. szeptember 1. és 2024. szeptember 30. napjáig terjedő időszakban vizsgálta, e tekintetében foglalt állást. A felperes – a határozatban foglaltak vitatására tekintettel – a szolgálati panasszal érvényesített követelés tárgyában így csak a határozattal elbírált időszakra terjeszthette elő keresetét a bíróságnál.

[24] A hivatkozott iránymutató döntés értelmében az igényérvényesítés (a szolgálati panasz és a bíróság előtti jogvita) Hszt. XXIV. Fejezetében rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát (és kötelezettségét). Az igényérvényesítés törvényes rendjére vonatkozó szabályok megtartása célszerűségi, észszerűségi, pergazdaságossági szempontokra tekintettel nem mellőzhetők. Az a körülmény, hogy a felperes panaszában a megbízási díj iránti igényét milyen módon határozza meg, az igényérvényesítés törvényes rendjét nem változtatja meg. Az igényérvényesítés rendje nem függhet attól, hogy a panaszos csak az igényérvényesítés kezdő időpontját határozza meg, illetve a „véghatáridőt” megjelöli-e vagy sem a panaszában. Ebből a szempontból nincs annak sem jelentősége, hogy az új igény a panasszal érvényesített követeléssel azonos tényeken és jogszabályi rendelkezéseken alapul. Nincs jelentősége annak sem, hogy a keresetben érvényesített igény a panaszeljárás időtartama alatt esetleg lejárt követeléssé vált, amennyiben a munkáltató a panasz tartalmának megfelelő időszakra nézve hozott döntést; márpedig a konkrét esetben a munkáltatói döntés a panaszban megjelölt időszakra – 2022. szeptember hónaptól számítva a panasz benyújtásakor esedékessé vált megbízási díjra való jogosultság keletkezéséig, azaz 2024. szeptember 30. napjáig – vonatkozott.

[25] A Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja, illetve a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a felperes anélkül indít pert, hogy bármely fél a vitatott tevékenységgel szemben jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot kimerítette volna, vagy a pert más közigazgatási eljárásnak kell megelőznie, illetve bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Jelen esetben az igényérvényesítés törvényben meghatározott sorrendje a megbízási díj kifizetése iránti panasz benyújtása (Hszt. 267. § (1) bekezdés), majd ennek elutasítása esetén a bírósághoz kereset benyújtása (Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pont). Azonban a felperes a 2024. október 1. napjától 2024. október 31. napjáig terjedő időtartamra (havi) megbízási díj kifizetése érdekében szolgálati panaszt az alpereshez nem nyújtott be, a részére jogszabály által biztosított közigazgatási jogorvoslatot nem merítette ki.

[26] A fent ismertetett – a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 48. § (2) bekezdése és 81. § (1) bekezdés bevezető mondatrésze értelmében a bíróság által az egész eljárás során hivatalból vizsgálendő – pergátló akadály miatt a másodfokú bíróság a Kp. 110. § (4) bekezdése alapján a panaszt elutasító határozattal elbírált időszakot követő, 2024. október 1. és 2024. október 31. napja közötti időtartamra vonatkozó kereseti követelés tekintetében az elsőfokú ítéletet részben hatályon kívül helyezte, és az eljárást megszüntette. Ezt meghaladóan a keresettel jogszerűen érvényesített követelésnek jogalapjával és az elsőfokú bíróság által jogszerűen meghatározott mértékével összefüggésben kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy a megalapozott kereseti követeléssel érintett időszak módosulására tekintettel a késedelmi kamat számításának kezdő időpontját 2023. október 1. napjában határozta meg.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a túlnyomórészt pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése, a 82. § (3) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján, a felperes által felszámított összegre figyelemmel állapította meg.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárás illetékének összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 60.295 forint.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 17.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró